

коліїне господарство» доцільним є проведення (в рамках фізичного виховання) психофізичної підготовки за авторською концепцією.

Перспективи використання результатів дослідження. Перспективи використання результатів дослідження пов'язуємо з впровадженням запропонованого змісту психофізичної підготовки у фізичне виховання студентів цієї спеціальності, що суттєво підвищує його позитивний вплив на підготовленість майбутніх фахівців до професійної діяльності.

Література

1. Остапенко Ю. О. Професійно-прикладна фізична підготовка студентів інформаційно-логічної групи спеціальностей: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. наук з фізичного виховання і спорту: спец. 24.00.02 «Фізична культура, фізичне виховання різних груп населення» / Ю. О. Остапенко. – К., 2015. – 22 с.
2. Пилипей Л. П. Теоретико-методичні основи професійно-прикладної фізичної підготовки студентів вищих навчальних закладів: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня д-ра наук з фізичного виховання і спорту: спец. 24.00.02 «Фізична культура, фізичне виховання різних груп населення» / Л. П. Пилипей. – К., 2011. – 40 с.
3. Пічурін В. В. Особливості розвитку уваги у студентів на заняттях з фізичного виховання / В. В. Пічурін // *Наук. часопис НПУ ім. М. П. Драгоманова*. – Сер. 15: Фізичне виховання і спорт : зб. наук. пр. – 2012. – Вип. 22. – С. 43–47.
4. Пічурін В. В. Розвиток вестибулярної стійкості студентів-залізничників в процесі психологічної і психофізичної підготовки / В. В. Пічурін // *Наук. часопис НПУ ім. М. П. Драгоманова*. – Сер. 15: Фізичне виховання і спорт : зб. наук. пр. – 2013. – Вип. 40. – С. 153–160.
5. Пічурін В. В. Толерантність до невизначеності як складова психологічної готовності студентів до професійної діяльності і її формування в процесі фізичного виховання / В. В. Пічурін // *Наук. часопис НПУ ім. М. П. Драгоманова*. – Сер. 15: Фізичне виховання і спорт : зб. наук. пр. – 2015. – Вип. 4 (47) 14. – С. 121–127.
6. Пічурін В. В. Формування професійно-значимих рис особистості студентів-залізничників в процесі психологічної і психофізичної підготовки / В. В. Пічурін // *Наук. часопис НПУ ім. М. П. Драгоманова*. – Сер. 15: Фізичне виховання і спорт : зб. наук. пр. – 2014. – Вип. 4 (47). – 14. – С. 121–127.
7. Подлесний О. І. Самоконтроль у фізичному вихованні як засіб підвищення мотивації до професійно-прикладної фізичної підготовки студентів-судноводіїв: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня кандидата наук з фізичного виховання і спорту: спец. 24.00.02 «Фізична культура, фізичне виховання різних груп населення» / О. І. Подлесний. – К., 2008. – 20 с.
8. Asc F.H. The effects of physical fitness training on trait anxiety and physical self-concept of female university students. *Psychology of Sport and Exercise*. – 2003. – № 4. – pp. 255–264.
9. Biddle, S. J. and Nigg, C. R. Theories of exercise behavior. *International Journal of Sport Psychology*. – 2000, Vol. 31. – pp. 290–304.
10. Byrne A., Byrne D. G. The effect of exercise on depression, anxiety and other mood states. *Journal of Psychosomatic Research*. – 1993, Vol. 37. – pp. 565–574.
11. Calfas, K. J. and Taylor, W. C. Effects of physical activity on psychological variables in adolescents. *Pediatric Exercise Science*. – 1994, № 6. – pp. 406–423.
12. Chatzisarantis, N. L. D., Frederick, C., Biddle, S. J. H., Hagger, M. S. and Smith, B. Influences of volitional and forced intentions on physical activity and effort within the theory of planned behavior. *Journal of Sports Sciences*. – 2007, Vol. 25, № 6, pp. 699–709.
13. Chatzisarantis, N. L. D., Hagger, M. S., Biddle, S. J. H. and Smith, B. The stability of the attitude-intention relationship in the context of physical activity. *Journal of Sports Sciences*. – 2005, Vol. 23, № 1. – pp. 49–61.
14. Hagger, M. S., Chatzisarantis, N. L. and Biddle, S. J. A meta-analytic review of the theories of reasoned action and planned behavior in physical activity: predictive validity and the contribution of additional variables. *Journal of Sport and Exercise Psychology*. – 2002, Vol. 24, pp. 3–32.

Погонцева О.В., Гуйда О.Г.

*Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова
Таврійський національний університет імені В.І. Вернадського*

ГОТОВНІСТЬ ФАХІВЦІВ З ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ УКРАЇНИ ДО ВПРОВАДЖЕННЯ ПРОГРАМИ «СПОРТ ЗАРАДИ РОЗВИТКУ» В УМОВАХ РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ОСВІТИ ТА ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

В статті визначено проблеми в галузі сучасної освіти у загальноосвітніх та вищих навчальних закладах освіти; охарактеризовано програму «Сталого розвитку 2030» та визначено рівень обізнаності вчителів фізичної культури про «Цілі Сталого розвитку 2030», їх зміст та характеристику.

Ключові слова: спорт заради розвитку, сталий розвиток, реформування, система освіти, фахівці з фізичної культури, загальноосвітні навчальні заклади, технології, зміни.

О.В. Погонцева, О.Г. Гуйда *Готовность специалистов физической культуры общеобразовательных учебных учреждений Украины к внедрению программы «Спорт заради розвитку» в условиях реформирования системы образования и государственного управления. В статье определены проблемы в области современного образования в общеобразовательных и высших учебных заведениях; охарактеризовано программу «Устойчивого развития 2030» и выявлено уровень осведомленности учителей физической культуры о программе «Цели Устойчивого развития 2030», их содержание и характеристику.*

Ключевые слова: спорт ради развития, устойчивое развитие, реформація, система образования, специалисты по физической культуре, общеобразовательные учебные учреждения, технологии, изменения.

O.V. Pogontseva, O.G. Guyda Ready of faculty from physical culture general education staff of Ukraine to implement the program «Sport for development» in conditions of reform system of education and public administration.

From the point of view of today, the issue of obtaining high-quality continuing education in Ukraine at all its stages (from preschool institutions to the system of higher professional education, and then adult education) remains very topical. It is noted that signs of a decline in education in Ukraine are: children of the top of society prefer foreign educational institutions; Graduates of educational institutions do not work in the specialty – the goals of training do not have a professional sense; the acquired knowledge does not correspond to the demands of the present; the quality of the acquired knowledge is questionable – nobody checks it; the fall of the teacher's prestige; lack of education in state-building ideas. Problems in the field of modern education in general education and higher educational institutions are determined in the article; The program «Sustainable Development 2030» was described and the level of awareness of physical education teachers about the «Goals of Sustainable Development 2030», their content and characteristics was determined. The first steps for the implementation of the «Sport for Development» and «Sport against the bullying» projects (with the participation of UNISEF Ukraine) revealed: interest among physical education specialists who directly implement the program on the basis of Ukrainian educational institutions that form a well-developed healthy conscious personality; there are no theoretical knowledge and practical skills in implementing the submitted project; It is effective to conduct coaching for specialists who implement the project - it helps to quickly master the features of conducting lessons for the new, non-standard form of use of physical activity in order to change the social behavior of the child; the formation of fundamentally new skills in communication and interaction with peers; preservation and restoration of health.

Key words: sport for development, sustainable development, reform, education system, specialists in physical culture, general educational institutions, technologies, changes.

Постановка проблеми. З позицій сьогодення дуже актуальним лишається питання отримання якісної безперервної освіти в Україні на всіх її етапах (від дитячих дошкільних закладів до системи вищої професійної освіти, а потім і освіти дорослих). Так, Т. Бовсунівська вважає, що «ознаками занепаду вищої освіти в Україні є: 1) діти верхівки суспільства віддають перевагу закордонним вишам; 2) випускники не працюють за спеціальністю, тож цілі навчання не мають професійного сенсу; 3) набуті знання не відповідають запитам сучасності; 4) якість набутих знань сумнівна, бо її ніхто не перевіряє; 5) значний відтік претендентів на магістратуру на користь, знову ж таки, закордонних ВНЗ; 6) знецінення аспірантури та докторантури, які не забезпечують місцем роботи та комфортним світовідчуттям; 7) падіння престижу викладача; 8) знеособлення знання, плагіат на всіх рівнях – від курсового проекту до докторської дисертації; 9) відсутність в основі освіти державотворчих ідей тощо» [6]. Але, на нашу особисту думку, питання реформи сьогодні повинні торкатися усіх ланок освіти від дитячих дошкільних закладів, загальноосвітніх навчальних закладів і надалі

Актуальність дослідження. Автори «Стратегії реформ вищої освіти в Україні до 2020 року» наголошують на тому, що метою реформування є створення привабливої та конкурентоспроможної національної системи вищої освіти України, інтегрованої у Європейський простір вищої освіти та Європейський дослідницький простір, а реалізація запропонованої стратегії розрахована на 2015-2020 р. [7; 8]. Автори «Стратегії реформ вищої освіти в Україні до 2020 року» зазначають, що основними завданнями реформи є створення належного зв'язку між ринком праці та системою вищої освіти; забезпечення конституційних прав громадян на безоплатну освіту на конкурсній основі та рівного доступу до якісної освіти; трансформація закладів освіти у центри незалежної думки, які здатні підготувати професіоналів та згенерувати ідеї для прискореної модернізації країни; забезпечення справедливої конкуренції між ЗНЗ [7; 8].

При цьому основними принципами, на яких ґрунтуються реформи, автори вважають такі як: 1) людиноцентричність; 2) наукова обґрунтованість; 3) готовність до системних змін; 4) реалістичність; 5) поетапність [8]. Ця думка, справедлива і для загальноосвітніх навчальних закладів освіти, які мають бути конкурентоспроможними і задовольняти всебічний розвиток здорової особистості, як головного запиту сучасного ринку освіти в цілому.

Виходячи з цього, реформа має торкнутися підняття вимог до якості знань вступників, визначення пріоритетних галузей знань, механізму формування держзамовлення на підготовку спеціалістів, зміни концепції забезпечення якості вищої освіти, створення умов для формування освітньо-наукових кластерів, в яких фундаментальна наука має підтримуватися прикладними дослідженнями [10]. Автори Стратегії реформування вищої освіти наголошують, що метою реформи є створення привабливої та конкурентоспроможної національної системи вищої освіти України, інтегрованої у Європейський простір вищої освіти та Європейський дослідницький простір [7].

Т. Бовсунівська констатує, що «єдина реформа, яка припустима в умовах системного занепаду вищої освіти, – це переорієнтація на потреби студента, на його креативність; переорієнтація свідомо, а не удавана». Автор вважає, що «це означає, що заучування за зразком, автоматичне переписування та точне дотримання аксіом викладача має поступитися самостійному відбору та систематизації матеріалу студентом, ставці на творчість, власній думці, сприянню у творчості, спонуканню до свідомого відбору будь-якого матеріалу чи методу пізнання» [6]. Ми підтримуємо цю думку, але хочемо додати, що свідомо потреба у навчанні присутня у дитини ще змалку – і перші свідомі прояви її ми спостерігаємо саме у загальноосвітніх навчальних закладах, тому реформування потребують всі ланки освіти людини в сучасному суспільстві.

Саме тому, ми вважаємо, що сьогодні має бути реалізована здоров'язбережувальна та особистісно-орієнтована модель освіти в загальноосвітніх навчальних закладах, яка дозволить максимально розвинути всі таланти та схильності дитини, молодшої людини; сформувати здорову особистість, яка здатна свідомо обирати шлях у житті до подальшої особистісної та професійної самореалізації; яка відповідати за свої вчинки, звички та вибір. Значною мірою вихованню такої

свідомої відповідальності спрямована програма запропонована та впроваджувана сьогодні UNISEF Україна – «Спорт заради розвитку» [1; 2; 3].

Зв'язок авторського доробку із важливими науковими та практичними завданнями. На замовлення UNISEF Україна у співпраці із НПУ імені М.П. Драгоманова та Інститутом модернізації освіти, за підтримки Міністерства освіти і науки України та Міністерства молоді та спорту України, провідних громадських діячів та організації протягом 2016–2017 років було здійснено підготовку понад 800 осіб (фахівців з фізичного виховання; завідувачів навчально-методичної роботи та директорів загальноосвітніх навчальних закладів) в Харківській, Запорізькій, Дніпровській та підконтрольних Україні регіонах Донецької та Луганських областей за програмами «Спорт заради розвитку» та «Спорт проти булінгу». Головний меседж програм полягає в тому, щоб за допомогою використання рухової активності, як головного інструментарію сформувати у дітей та підлітків принципово нові для сучасної школи соціальні навички; допомогти адаптуватися вимушено переміщеним особам до умов проживання без прямого впливу військового конфлікту. Саме в цьому полягають головні завдання «Стратегії Сталого розвитку 2030» та програми «Спорт заради розвитку», на думку авторів навчально-методичного комплексу [1–4].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Відзначимо, що в листопаді 2017 р. було вперше представлено розроблені та затверджені для впровадження в процес діяльності загальноосвітніх навчальних закладів України навчально-методичні матеріали для подальшої реалізації проекту, які всі отримали відповідний гриф МОН: «Спорт заради розвитку («Щаслива та захищена дитина – активна та здорова родина і нація»)» (навчально-методичний посібник; О.В. Погонцева, В.В. Деревянко, І.Р. Захарчук, О.М. В'яла, О.С. Трофимов) [3]; «Спорт заради розвитку» (навчальна програма спецкурсу; В.В. Деревянко, О.В. Погонцева, І.Р. Захарчук, О.М. В'яла) [2]; «Спорт проти булінгу» (навчальна програма факультативу, курсу за вибором; В.В. Деревянко, О.В. Погонцева, І.Р. Захарчук) [4]; «Спорт заради розвитку» (методичний посібник з підготовки інструкторів програми; О.А. Голоцван, Н.В. Зимівець, О.Т. Сакович, С.Ю. Юцишин) [1].

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми, котрим присвячується означена стаття. На нашу думку, відправною точкою у ЗНЗ та ВНЗ освіти повинно стати визнання права учня/студента на особливе індивідуальне світоспоглядання, а оцінка на навчальній дисципліна має виставлятися за логіку, формування індивідуального свідомого світогляду та розумову активність учня. Саме це питання сьогодні лишається невирішеним практично у всіх навчальних закладах України, на різних рівнях та етапах. Багаторічний практичний досвід свідчить про те, що діти є лише «слухачами» – систематично розширюють коло теоретичних відомостей. Але попит сучасного суспільства полягає у формуванні здорової, свідомої, активної особистості, яка має достатньо високий рівень сформованих та розвинутих практичних умінь та навичок, які допоможуть їй безпечно існувати в сучасному суспільстві, здійснювати комунікації із оточуючими, особистісно та професійно зростати та розвиватися.

Викладення основного матеріалу. Ми погоджуємося із думкою Т. Бовсунівської, яка наголошує на тому, що з позицій сьогодення студент (учень) є свідомим споживачем знань, який прагне опанувати спеціальність та працювати за нею, при цьому йому потрібно довіряти, оскільки без його особистої активності не буде якісної конкурентоспроможної освіти [6]. Автор констатує, що не можна вивчити всі правила та закономірності світу, але можна навчитися їх шукати, помічати, класифікувати [6]. Як констатує Т. Бовсунівська, функція викладача полягає в тому, щоб спрямовувати на цікаві джерела, окреслювати студенту простір та стежини пізнання і допитливість учнів стане вдячною нагородою [6]. Автор глибоко переконана в тому, що «має зійти нанівець ганебна практика повсякчасного закликання до викладацького та студентського патріотизму без урахування потреб викладача та студента; а освіта має бути запорукою відродження країни» [6].

Ми вважаємо, що незважаючи на те, що в означеній Стратегії реформ значна увага приділяється системі вищої освіти, не слід забувати про те, що база для якісної системи вищої освіти закладається в сучасних загальноосвітніх навчальних закладах освіти. Саме тому, ми вважаємо, що увагу приділяти всім ланкам процесу освіти дитини та дорослої людини.

Ми погоджуємося із тим, що «основними викликами системи вищої освіти є необхідність забезпечення підготовки кваліфікованих спеціалістів для ринку праці, перетворення економічної моделі на «економіку, що базується на знаннях», забезпечення інноваційності розвитку системи освіти і економіки, необхідність закладів вищої освіти готувати фахівців до вимог ринку праці, збільшення практичних навичок у випускників» [7; 8]. Але ми доповнимо думку тим, що ці положення мають реалізовуватися і при професійній підготовці майбутніх фахівців з фізичної культури до роботи в загальноосвітніх навчальних закладах України [7; 8]. А це має віднайти певні зміни в професійній системі підготовки кадрів.

В нашому дослідженні приймало участь 800 осіб (фахівці з фізичної культури; директора загальноосвітніх навчальних закладів освіти; завучі з виховної роботи загальноосвітніх навчальних закладів), які проходили навчання на трьохденному семінарі UNISEF «Спорт заради розвитку». Дослідження проводилось протягом 2016–2017 років у 5 областях України. Всім учасникам тренінгу було запропоновано вхідне та вихідне опитування, результати якого ми представимо нижче.

На питання «Чи вважаєте Ви необхідним впровадження особистісно-орієнтованих освітніх та соціальних змін в систему загальноосвітніх навчальних закладах України?» респондентами на початку тренінгу було надано відповіді «так, вважаю» – 25,88% (207 осіб); «ні, не вважаю» – 23,38% (187 осіб); «частково погоджуюсь» – 40,25% (322 осіб); «важко відповісти» було 10,5% (84 особам). Після завершення навчально-методичного семінару думка респондентів змінилась: «так, вважаю» – 36,5% (292 осіб); «ні, не вважаю» – 13,5% (108 осіб); «частково погоджуюсь» – 29% (232 осіб); «важко відповісти» було 21% (168 особам). Отже, опитування свідчить про те, що 36,5% респондентів наголошують на необхідності впровадження особистісно-орієнтованих освітніх та соціальних змін в систему загальноосвітніх навчальних закладах України.

Від респондентів до початку проведення тренінгу ми отримали такі відповіді на питання «Чи маєте Ви достатньо інформації щодо проекту UNISEF «Цілі Сталого розвитку 2030»?»: відзначили, що мають достатньо інформації – 0,75% опитаних (6 осіб); не мають відповідної інформації 70,75% респондентів (566 осіб); мають часткову інформацію (не повну) 13,63% опитаних (109 осіб); важко було відповісти на це питання 14,88% респондентів (119 особам). Після завершення тренінгу ми отримали такий розподіл відповідей: вважають, що мають достатньо інформації 27,63% респондентів (221 осіб);

не мають достатньої інформації 25,88% опитаних (207 осіб); мають часткову інформацію 35,75% опитаних (286 осіб); і мали певні труднощі при відповіді на питання 10,75% респондентів (86 особам).

Відповідаючи на питання «Чи маєте Ви достатньо теоретичних відомостей щодо проекту UNISEF «Спорт заради розвитку»?» респондентами на початку дослідження надали нам такі відповіді: «так, що маю достатньо» – 1,38% респондентів (11 осіб); «ні, не маю достатньо» – 45,88% опитаних (367 осіб); «частково маю» – 38,63% опитаних (309 осіб); «важко відповісти» було 14,13% респондентів (113 особам). Після завершення тренінгу думка респондентів мала такі зміни: «так, що маю достатньо» – 50,63% респондентів (405 осіб); «ні, не маю достатньо» – 13,13% опитаних (105 осіб); «частково погоджуюсь» – 34,63% опитаних (277 осіб); «важко відповісти» було 1,63% респондентів (13 особам). Отже, просвітницька робота, яка ведеться протягом тренінгу дозволяє підвищити рівень теоретичної обізнаності щодо проектів UNISEF «Цілі Сталого розвитку 2030» та «Спорт заради розвитку».

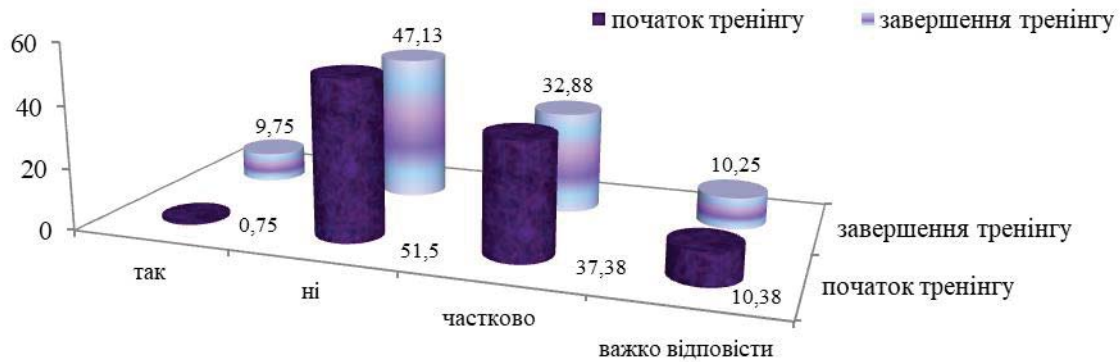

Рис. 1.1 – Відповідей респондентів щодо того, які «Стратегії сталого розвитку 2030» населення Вашого регіону підтримує на національному та регіональному рівнях (%)

На питання «Чи відомо Вам які у Вашому регіоні населення підтримує «Стратегії сталого розвитку 2030» на національному та регіональному рівнях?» (див. рис. 1.1.) на початку проведення тренінгу ми отримали наступні відповіді: «так, відомо» відзначили 0,75% опитаних (6 осіб); «ні, не відомо» вказали 51,5% респондентів (412 осіб); «частково відомо» – 37,38% респондентів (299 осіб); «важко відповісти» було 10,38% опитаних (83 особи). Після завершення навчально-методичного семінару ми зафіксували такі дані у відповідях: «так, відомо» вказали 9,75% опитаних (78 осіб); «ні, не відомо» визначили 47,13% респондентів (377 осіб); «частково відомо» – 32,88% респондентів (263 осіб); «важко відповісти» було 10,25% опитаних (82 особи). Таким чином, проведення навчально-методичного тренінгу призводить до більшої поінформованості населення України, щодо того, які «Стратегії сталого розвитку 2030» на національному та регіональному рівнях підтримує населення певних областей нашої держави.

Аналізуючи відповіді на питання «Чи відомі Вам «Цілі Сталого розвитку 2030», їх зміст та характеристика?» (див. рис. 1.2.) на початку дослідження ми отримали наступні результати: «так, відомі» відзначили 0,75% респондентів (6 осіб); «ні, не відомі» зазначили 63,38% опитаних (507 осіб); «частково відомі» вказали 25,13% респондентів (201 осіб); «важко відповісти» було 10,75% опитаних (86 особам). Після завершення тренінгу ми отримали такий розподіл відповідей на питання: «так, відомі» вказали 63,13% опитаних (505 осіб); «ні, не відомі» зазначили 5,5% респондентів (44 осіб); «частково відомі» вказали 26% респондентів (208 осіб); «важко відповісти» було 5,38% опитаних (43 особам). Отже, проведені навчальні тренінги дозволили нам суттєво розширити коло осіб яким відомі «Цілі Сталого розвитку 2030», їх зміст та характеристика (з 0,75% опитаних на початку до 63,13% по завершенню тренінгу). Відповідно, трьохденний навчально-методичний тренінг для фахівців з фізичного виховання та інших осіб, які впроваджуватимуть проект «Спорт заради розвитку» можна вважати ефективною формою освіти дорослих.

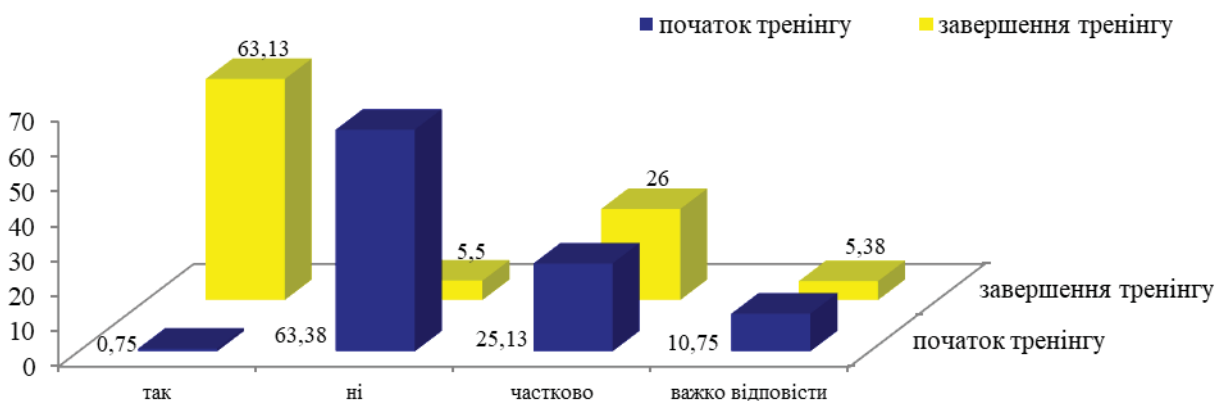

Рис. 1.2 – Відповіді респондентів щодо того, чи відомі їм «Цілі Сталого розвитку 2030», їх зміст та характеристика (%)

Головні висновки. Отже, перші кроки щодо впровадження проектів «Спорт заради розвитку» та «Спорт проти

булінгу» (за активної участі UNISEF Україна) виявили: 1) значну зацікавленість серед фахівців з фізичної культури, які безпосередньо реалізують програму на базі загальноосвітніх навчальних закладах України та є в першу чергу зацікавленими у формуванні всебічно розвиненої здорової свідомої особистості; 2) практично відсутні теоретичні відомості, а тим більше практичні навички щодо реалізації представленого проекту; 3) ефективним є проведення 3-х денних коучингів для фахівців, які зацікавлені в реалізації проекту, що допомагає максимально швидко практично опанувати особливості проведення занять за новою, нестандартною формою використання фізичної активності, елементів спортивної діяльності, як основного інструментарію зміни соціальної поведінки дитини, формуванню принципово нових навичок комунікації та взаємодії з однолітками; збереженню та відновленню її здоров'я.

Перспективи використання результатів дослідження. Перспективи подальшого дослідження полягають у необхідності поширення теоретичних відомостей щодо програми «Спорт заради розвитку» серед різних верст населення України; у вивченні особливостей впровадження програм «Спорт заради розвитку («Щаслива та захищена дитина – активна та здорова родина і нація») та «Спорт проти булінгу»; проведення активного навчання (коучингів) із фахівцями з фізичної культури, які реалізують сьогодні принципи «Стратегії сталого розвитку 2030» та дослідження ефективності впроваджених програм в діяльність сучасних загальноосвітніх навчальних закладів України.

Література

1. Sport zarady rozvytku : [metod. posib. z pidhotovky instruktoriv prohramy] / O. A. Holotsvan, N. V. Zymivets', O.T. Sakovych, S.Yu. Yushchyshyn : za zah. red. N. Zymivets'. K.: «Feniks», 2017. 208 s.
2. Sport zarady rozvytku : [navch. prohrama spetskursu] / V.V. Derevyanko, O.V. Pohontseva, I.R. Zakharchuk, O.M. V'yala. K.: «Feniks», 2017. 60 s.
3. Sport zarady rozvytku («Shchaslyva ta zakhyshchena dytyna – aktyvna ta здорова родина і нація») : [navch.-metod. posib.] / O.V. Pohontseva, V.V. Derevyanko, I.R. Zakharchuk, O.M. V'yala, O.S. Trofymov. K.: «Feniks», 2017. 268 s.
4. Sport proty bulinhu: Navchal'na prohrama fakul'tatyvu, kursu za vyborom: [metod. vyd.] / V. V. Derevyanko, O.V. Pohontseva, I.R. Zakharchuk. K.: «Feniks», 2017. 28 s.
5. Реформування освіти в Україні: державно-управлінський аспект : [навч.-наук. вид.] / Н.Г. Протасова, В.І. Луговий, Ю.О. Молчанова та ін. ; за заг. ред. Н. Г. Протасової. К.; Львів : НАДУ, 2012. – 456 с.
6. Бовсунівська Тетяна. Реформа вищої освіти в Україні як нездоланна проблема / Т. Бовсунівська // Віче. №14, липень 2015. URL: <http://veche.kiev.ua/journal/4828/> (дата звернення 28.12.2017)
7. Стратегія реформування вищої освіти // Реформа вищої освіти: URL: <http://osvita.ua/vnz/reform/43883/> (дата звернення 28.12.2017)
8. Стратегія реформування вищої освіти в Україні до 2020 року: Проект (неофіційний текст). URL: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/NT1109.html (дата звернення 28.12.2017)

Полищук В.В.

ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди»

ВПЛИВ ЗАНЯТЬ ПЛАВАННЯМ НА РІВЕНЬ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВЛЕНОСТІ СТУДЕНТІВ

Вплив занять плаванням на рівень фізичної підготовленості студентів. Полищук В.В. У статті вивчено мотиваційні фактори до занять плаванням і досліджено вплив занять плаванням на рівень морфофункціонального розвитку і фізичної підготовленості студентів. Дослідження проводилися в умовах порівняльного послідовного експерименту зі студентами 1 року навчання основної медичної групи ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди» загальною кількістю 58 осіб. Заняття проводилися двічі на тиждень протягом першого семестру на базі оздоровчого закладу «Славутич». Результати: виявлено, що 1,3% студентів регулярно займаються; 69,4% не займаються взагалі, 29,3% займаються епізодично. Встановлено, що у студентів експериментальної групи, в порівнянні з результатами контрольної групи, спостерігаються кращі показники за п'ятьма з восьми досліджуваних тестів. Висновки: отже, вивчивши мотиви, інтереси студентів та враховуючи результати порівняльного педагогічного експерименту, можемо стверджувати про доцільність і ефективність використання дворазових занять плаванням в рамках дисципліни «Фізична культура».

Ключові слова: фізичне виховання, фізичний розвиток, фізична підготовленість, плавання, студенти.

Полищук В.В. Влияние занятий плаванием на уровень физической подготовленности студентов. В статье изучены мотивационные факторы к занятиям плаванием и исследовано влияние занятий плаванием на уровень морфофункционального развития и физической подготовленности студентов. Исследования проводились в условиях сравнительного последовательного эксперимента со студентами 1 года обучения основной медицинской группы ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди» общим количеством 58 человек. Занятия проводились два раза в неделю в течение первого семестра на базе оздоровительного учреждения «Славутич». Результаты: выявлено, что 1,3% студентов регулярно занимаются плаванием; 69,4% не занимаются вообще, 29,3% занимаются эпизодически. Установлено, что у студентов экспериментальной группы, по сравнению с результатами контрольной группы, наблюдаются лучшие показатели по пяти из восьми исследуемых тестов. Выводы: изучив мотивы, интересы студентов и учитывая результаты сравнительного педагогического эксперимента, можно утверждать о целесообразности и эффективности использования двукратных занятий плаванием в рамках дисциплины «Физическая культура».

Ключевые слова: физическое воспитание, физическое развитие, физическая подготовленность, плавание,